

Søfarendes hviletid mv.

I den kommende bekendtgørelse om hviletid for søfarende vil det være muligt at videreføre princippet om alene at regulere hviletiden. Den gældende sømandslovs § 57, stk. 1, 1.-4. punktum, videreføres. En søfarende skal således også i fremtiden have mindst 10 timers hviletid pr. arbejdsdøgn, hvoraf mindst 6 timer i sammenhæng. De 10 timer kan deles i højst 2 hvileperioder, og der må maksimalt være 14 timer mellem hvileperioderne.

Den særlige regel i § 57, stk. 1, om mulighed for at fravige hviletidsreglerne ved et skibs ankomst til og afgang fra havn vil derimod ikke kunne videreføres inden for direktivets rammer.

Som noget nyt vil der blive indført en regel om, at søfarendes hviletid mindst skal være på 77 timer over en given 7-døgns periode. Der åbnes endvidere for, at der ved overenskomstaftaler kan foretages fravigelser fra hviletidsbestemmelserne for vagtgående søfarende og for alle søfarende på skibe med korte rejser, mod at der kompenseres herfor i form af øget fritid, afspadsering eller lignende. Sådanne aftaler skal godkendes eller registreres i Søfartsstyrelsen og skal respektere de bestemmelser om hviletid for vagtgående søfarende, der findes i STCW-konventionen.

Skibsledelsen vil endvidere få pligt til registrering om bord af søfarendes vagtplaner til søs og i havn og samlet hviletid pr. døgn. Registrering af hviletiden skal kontrolleres med passende mellemrum.

Fiskeres hviletid og gennemsnitlige arbejdstid

De administrative bestemmelser for fiskeres hviletid vil fra 1. august 2003, hvor direktiv 2000/34/EF træder i kraft, i vid udstrækning komme til at svare til de ovenfor nævnte regler for søfarende i handelsflåden. Direktivet stiller ikke krav om registrering af hvile- og arbejdstid, og man vil følge dette i forbindelse med udformningen af de nærmere regler. Direktivet nødvendiggør, at reglerne for fiskere ud over hviletidsbestemmelser også indeholder bestemmelser om, at den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid ikke må overstige 48 timer over en referenceperiode, som ikke kan overstige 12 måneder. Der er også på fiskeriområdet i særlige situationer mulighed for at fravige de generelle bestemmelser.

Da fiskeriområdet reguleres gennem en ændring af det generelle arbejdstidsdirektiv, der ikke indeholder særlige kontrolregler, bibeholdes den ordning, der gælder for det øvrige arbejdsmarked. Her involveres myndighederne kun, når der klages. Løbende overvågning af den enkelte fiskers gennemsnitlige ugentlige arbejdstid ville være særdeles vanskelig og meget

ressourcekrævende. Samtidigt ville man her i realiteten komme tæt ind på overenskomstspørgsmål.

I perioden indtil direktivet træder i kraft den 1. august 2003 vil de hidtidige regler blive videreført ved midlertidige administrative bestemmelser.

Til nr. 4

Som en følge af, at skibsføreren i fremtiden også kan være omfattet af hviletidsbestemmelserne, udvides stk. 1 i lovens § 65 således, at rederen kan straffes, hvis vedkommende tilsidesætter sin tilsynspligt efter forslagens § 49, nr. 12, om skibsførerens hviletid.

Skibsføreren har i medfør af lovens § 66, nr. 2, litra a, pligt til at sikre en overholdelse af besætningens hviletid. I den kommende bekendtgørelse om hviletid for søfarende vil det fremgå, at rederen skal sikre, at skibsføreren har mulighed for at opfylde de forpligtelser, der påhviler denne, jf. § 12 i rammeaftalen. Princippet i denne bestemmelse svarer til princippet i § 9, 2. punktum, i lov om sikkerhed til søs.

Til nr. 5

Forslaget er en konsekvens af, at straffearten hæfte er blevet afskaffet ved lov nr. 432 af 21. maj 2000, der trådte i kraft den 1. juli 2001.

*Til § 2**Til nr. 1*

Forhold, der har tæt tilknytning til ansættelsesvilkårene, herunder hviletiden, reguleres traditionelt primært i sømandsloven, der imidlertid alene gælder for danske skibe.

I lov om sikkerhed til søs er samlet en række kontrol- og bemyndigelsesbestemmelser, bl.a. hjemmel til at fastsætte regler om skibes bygning, udstyr og drift, herunder til at fastsætte regler om, hvorledes arbejdet om bord skal udføres med henblik på at sikre de søfarendes sikkerhed og sundhed. Det er lov om sikkerhed til søs, som danner hjemmelsgrundlaget for kontrollen med udenlandske skibe, der anløber dansk havn.

Det er fundet hensigtsmæssigt at tydeliggøre en enkelt af lovens bemyndigelsesbestemmelser, idet kontrollen med udenlandske skibe, der anløber dansk havn, også omfatter en række forhold, der for danske skibe er reguleret i sømandsloven. Som eksempel kan nævnes kostforplejningen, mindstealder ved ansættelse til søs samt lægeundersøgelse af søfarende. Den foreslåede ændring har til formål at tydeliggøre, at også sådanne forhold kan kontrolleres på udenlandske skibe, der anløber dansk havn.